"गम्बर्गणां चित्ररणः" गीता । "सागराणां नदीनाञ्च मेघानां वर्षितस्य च । गम्बर्गणामधिपतिं चक्रो चित्र- रयं विमुः" इरिव॰ ४ च॰ । तस्य गम्बर्गधिपत्य कित्रम् । रगदीमेदे स्त्री १ उपद्रीः प्रत्रे प्र॰ चैत्ररिष्य प्रदे स्त्राम् । चित्रर्थमधिकत्य कतो प्रन्यः चण् । चैत्रर्थ भारतस्यादिपर्यान्तगैतऽवान्तरपर्वणि । तद्य पर्व चारि-पर्वणि १६५ स्रविष १८२ स्थायपर्यानम् ।

चित्ररश्मि ति॰ चित्रारक्षयोऽछ । १नानावर्षे रिझयक्ते रनरहणभेदे प्रं इरिव॰ र॰ ४४० व्यक्तियनुइविच्छोतिः 'सावित्रं मित्रमेवच । समरं घर
दिख्य सङ्घयञ्च महामुक्तम् । विरक्तञ्चव स्वक्ष्यः विश्वावस्त्विभावस्त्र । स्वस्नानञ्चित्ररिक्षञ्च तथा निष्कुषितं
च्यम् । नञ्जपञ्चाञ्चतिञ्चैव चारितं अञ्चयद्वगम् । दहतञ्च दहदूपं तथैव परतापनम् । महत्वती तथा यत्ते
एतं वै सर्तां गणम्" ।

चित्ररेफ प्रश्वासिक्ष प्रयोगस्य मेघातियेः १प्रत्नभेदे तद्मानते तत्रत्ये २वर्षभेदे च। पाकदीपोपक्रमे "तद्यापि प्रयोगत्र एवाधिपतिः नाच्चा मेचातिथिः । घोऽपि विभ- ज्ञ सप्त वर्षांचि प्रतनामाद्भितेषु खाळाजान् प्ररोजव- प्रनोजव पवमान घुष्यानीक चित्ररेफ बद्धक्य विश्वाधार संज्ञान् निधायाधिपतीन् खर्णं भगवत्यनन्तव्याविधितमित- स्तपोवनं प्रविवेष्णं माग० ५।१२।१८।

चित्रल प्र॰ चित्रमायर्थं नाति जा-सः। १कर्ष् रयस्थें रतहित ति॰ यन्दरताः। १गोरचीष्टचे स्ती राजनि॰।

चित्रलता स्ती॰ नित्यकमा॰। मित्रहायां राजनि॰। चित्रलेखनी स्ती चित्रं डिख्यतेश्नया विख खुर्करणे डीप्। (त्रही) कूचाम्। उज्ज्वनद०।

विचलिखा स्ती चित्रं वेखयित विख-धण् उप०४०। १वाणाः स्पान्ताः सुमाण्डस सम्यायाम् १ध्यप्यरोभेदे च। तस्याय चित्रवेखनद्यता इरिव० १७६ छ० वस्यि ता यया ''जपायावचनं खुता रामा वाक्यमिदं पुनः। उवाच रदतीश्चिय सम्याण्डतनया सखी। सम्बा ते विया-वाचि ! सर्व्य या सन्तिवियाहे। चप्परा चित्रवेखा वै ति स्ता विद्यामा स्वा । एवस्ता तदैवोषा इपेधागत-विष्यया। तामप्रममानाय्य चित्रवेखां सखीं प्रियाम्। कताञ्जलिप्टा दीना जवा वचनमन्नवीत्। परमं प्रस्कु मे याक्यं यक्तां वद्यामि भाविनि !। भक्तीरं यदि

मेऽद्य लं नानविष्यस् मत्तियम् । कान्तं पद्मप्रवाशाः मत्तमातङ्गानिक्रमम् । व्यच्यास्यक्तं वियान् प्राणांस्ततः कमललोचने !। चित्रलेका इस्वीदाक्यमणां इस्वती यनैः । नैपोऽर्धः शकातेऽसाः मिर्वेत्तं भाविनि ! सुत्र-ते !। न कुलेन न वर्गीन न भी छेन न इएतः। न देश-तस विजातः सिंह चौरो मया सिख ! । किन्तु यक्य यथा कर्तुं वृद्धिपूर्वे भया सचि !। प्राप्तृ मुख्या मे वाक्यं यथाकाममनाप्यास । देवदानवयचाणां गन्धर्जीरगर खसाम् । ये विधिष्टाः प्रभावेण रूपे-णामिजनेन च! यथाप्रधानतः सर्व्यानाविख्या-स्य इं विख !। मतुष्य बोकी ये चापि प्रवरा जोकविन्द-ताः। सप्तरालेण ते भीरः। दर्धियथानि तानहम्। ततो विचाय पहुस्यं भर्तारं प्रतिवप्राप्ति । सा चित्र-लेखया प्रोक्ता जना जितिचनीपया। क्रियताम्बर निवाइ चित्वेखां मखीं प्याम्। ततः कुशब इस्तवा-दायावेखं समलतः। रत्युता सप्तरात्रेण हता खेख्यगतांस्तु तान्। चित्रपट्टगतान् सुख्यानानया-मास गोभना। ततः प्रसीय पर्वं सा चित्रवेसा स्वयंत्रतम् । जणायै दर्भयामास सखीनाञ्च विशेषतः"। "ततस्तु देव्या रूपेण चित्रवेखा वराप्षराः"तत्।ध्यायादौ। भागः १०।६२ चः । क्षमाग्डकन्यया चित्रवेखयैव तथा चित्रं विखितमित्र् तां यथा 'वाणस मन्त्री कु-माग्डियत्रवेखा च तत्तुता। यव्यप्टकत् सखीम्यां कौद्रइनसमन्विता" दल्लुपक्रमे। "चित्रनेखोनाच व्यमनं तेऽपक्यांमि दिलोक्यां यदि भाव्यते । तमार्नेष्रे नरं यस्ते मनो इसी तमादिय । इत्यु ह्वा देवगन्धर्न-विदचारणपद्मगान्। दैलविद्याधरान् यचान् नूर-मानकड्न्स्मिम्। व्यक्तियत् रामकच्यौ भ मद्युमा वीच्य खल्किता। व्यनिक्दं विश्विचितं बीच्ये बाड वा-ङ्खखी चिया। योऽसावसाविति प्राष्ट्र साथमाना मणी-पते ! । चित्रवेखा तमाचाय गौर्यं क्रण्य योगिनी । ययौ विज्ञायसा राजनु ! द्वारकां त्रण्यासिनास्" "मन्दाकाला मपरबब्युता चित्रवेखा" छन्दोम॰ उक्ते श्वार्याचरपादते कहा वैभेननततमकैः की र्ति-ता चित्रवेखेयम् ए॰ र॰टी॰ उत्तो च शक्तन्होभेदे । "सम-ना मनगा गु दिक्सरैभैवित चित्रधेखा" ह॰र॰टी॰ चक्ने ५ छन्दीभेदे। इत्रजाङ्गनामेदे। ''यक्क उ**छन्निम् जगति** सगडमां सारक्षं यदासोदाहलो हं मजदुवतिसभा नेशका